

[Inge Fischer Møller]

varig forlængelse af moratorieordningen for personer, der er omfattet af jobtilbudsordningen for langtidsledige.

Det foreliggende lovforslag opfylder et løfte, vi i socialdemokratiet gav i forbindelse med vedtagelse af foranstaltninger for vore langtidsledige. Det betyder, at langvarigt ledige ikke falder for 26 ugers reglen den 1. januar 1979, hvis de på grund af manglende rimelige tilbud om arbejde efter jobtilbudsordningen ikke kan anvises arbejde inden 1. januar 1979.

Forslaget går ud på, at vi forlænger moratorieordningen med 3 måneder, således at den kommer til at gælde indtil 1. april 1979 og ikke som oprindeligt vedtaget 1. januar 1979. Det er nødvendigt og meget vigtigt af hensyn til de mange arbejdsløse.

Som nævnt indeholder forslaget også regler om den fremtidige struktur og de arbejdsopgaver, arbejdsformidlingskontorerne skal have. Også dette spørgsmål har vi tidligere drøftet her i folketinget, senest i foråret 1978, men dengang skønnede vi ikke, at vi havde tid nok til at gøre forslaget færdigt, og besluttede at udskyde det.

Ved den tidligere behandling her i folketinget blev det påpeget, at en ændret struktur af arbejdsformidlingen ikke måtte føre til, at der sker en centralisering af arbejdsformidlingens publikumvendte opgaver med risiko for et lavere serviceniveau, når det drejer sig om at betjene vore arbejdssøgende og arbejdsgiverne.

Den foreliggende skitse er drøftet med arbejdsdirektoratet og har været forelagt arbejdsformidlingsudvalget og landsarbejdsnævnet, ligesom arbejdsformidlingens personaleorganisationer har haft mulighed for at fremkomme med synspunkter.

Efter forslaget skal de 14 arbejdsformidlingschefer, regionschefer, på samme måde som arbejdsformidlingscheferne varetage publikumvendte formidlingsopgaver inden for hver deres geografiske område. Herudover vil regionscheferne få pålagt ansvaret for administrative opgaver, som man efter vurdering har fundet ud af med fordel kan udføres centralt for regionen. Det vigtigste vil være at varetage hvervet som sekretær for regionens arbejdsmarkedsnævn og udøve koordinerende opgaver for hele regionen, ligesom ansvaret for budget og statistik også ligger hos regionscheferne.

For at udbygge det, regionscheferne skal lave i det daglige, vil jeg understrege det daglige, publikumvendte arbejde. Arbejdsformidlingscheferne skal stå som ansvarlige ledere af alle aktiviteter af formidlingsmæssig karakter inden for netop deres geografiske område. I forslaget er der nævnt bl. a. følgende situationer: ordremodtagelse, anvisning, kontrol, føring af arbejdskartoteker, arbejdskonsulentvirksomhed og erhvervsvejledning. Det er også understreget, at arbejdsformidlingscheferne skal stå som ansvarlige for løsningen af opgaver i samarbejde med kommunerne vedrørende dagpengeloven og bistandsloven. Det er et krav, vi stiller allerede i dag efter gældende lov.

Der er også nævnt andre opgaver, men de står nævnt i lovforslagets bemærkninger, og jeg vil henvise hertil. Efter den nuværende struktur har vi 13 arbejdsformidlingskontorer, og efter forslaget skal vi have 14. Det er nævnt i bemærkningerne, at antallet bør kunne justeres i begrænset omfang, hvis der viser sig tungtvejende grunde hertil.

Jeg synes, det er fornuftige bemærkninger. Vi må jo erkende, at den eneste måde, vi kan klare beskæftigelsessituationen og få en rimelig anvisning af arbejdskraften på, er, at vi sikrer, at redskaberne dertil også er i orden.

Indledningsvis nævnte jeg, at det, jeg anså for vigtigst i første omgang, var forlængelse af moratorieordningen for den gruppe af lønmodtagere, der falder ind under reglerne for tilbud om optræning. Det er vigtigt, men det hænger også i meget høj grad sammen med det andet, nemlig strukturen af arbejdsformidlingskontorerne.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling.

Nauerby (FP):

Arbejdsministeren vender med dette lovforslag om arbejdsformidling og arbejdsløshed tilbage med to forslag, der tidligere har været behandlet her i folketinget, forslag, som fremskridtspartiet er gået imod, fordi vi ikke mener, de havde nogen gavnlig virkning på et af landets største problemer, arbejdsløsheden, tværtimod.

Lovforslaget drejer sig om to områder, som i bemærkningerne til lovforslaget er delt op i punkt A og punkt B. Vedrørende punkt A, arbejdsformidlingen, er der gang på gang